

கவலைப்படாதீருக்க மேலும்

நான்கு காரணங்கள்

[மத்தேயு 6:30-34]

கவலைப்படுதல் என்பது உலகளாவிய துன்புறுதலாக உள்ளது. நீங்கள் எப்போதாவது கவலைப் பட்டிருக்கிறீர்களா என்று நமது வாசகர்களிடம் நான் கேட்டால், உலகம் முழுவதிலும் கைகள் மேலே தூக்கப்படும்.¹ ஹெரால்டு ஹேசலிப் அவர்கள் பின்வரும் விவரிப்பைக் கொடுத்தார்:

... ஜெர்த்துருத் என்ற பெயர்கொண்ட அழகிய இளம்பெண் ... பிறப்பிலிருந்தே பார்வையற்றவளாக இருந்தாள் ... ஒரு அறுவைச் சிகிச்சையின் மூலம் அவளுக்குப் பார்வை தரப்பட்டபோது, உடனடி இரு விஷயங்கள் அவளுடைய மனதைக் கவர்ந்தன: இயற்கையானது அவள் கற்பனை செய்திருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகம் அழகுநிறைந்ததாகவும் வண்ணம் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது, மற்றும் மக்களின் முகங்கள் அவள் எதிர்பார்த்திருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகம் கவலை மிகுந்தவையாக இருந்தன.²

நாம் யாவரும் கவலைப்படுதலினால் குற்றப்பட்டவர்களாக இருந்திருக்கிறோம், ஆனால் அதைப் பற்றி நாம் என்ன செய்ய முடியும்? முந்திய பாடத்தின் அறிமுகத்தில் நான், மத்தேயு 6:25-34 வசனப் பகுதியானது, நாம் கவலைப்படக் கூடாது என்பதற்குக் குறைந்த பட்சம் ஏழுகாரணங்களைக் கொடுக்கிறது என்று கருத்துத் தெரிவித்தேன். இவற்றில் மூன்றை நாம் கண்ணோக்கியுள்ளோம். நாம் கவலைப்படக் கூடாது, ஏனென்றால் ...

கவலைப்படுதல் என்பது கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு ஏற்படையதல்ல.

கவலைப்படுதல் என்பது தேவனுடைய பிள்ளையாக இருப்பவருக்குச் சீர்பொருத்தமற்றது.

கவலைப்படுதல் என்பது செயல்விளைவற்றது. இது நன்மையை உண்டாக்குவதில் திறனற்று இருப்பது மட்டுமின்றி, இது உண்மையில் நமது உடல்நலத்திற்குத் தீங்கானதாக இருக்கக் கூடும்: உடல்நீதியாக, மனநீதியாக மற்றும் ஆவிக்குரிய வகையில்.

நாம் கடந்த பாடத்தில் விட்ட இடத்தில் இருந்து இதைத் தொடர்ந்து, நாம் கவலைப்படாதீருக்க இன்னும் நான்கு காரணங்களைக் குறிப்பிடுவோம்.

கவலைப்படுதல் அவமானப்படுத்துதலாக உள்ளது! (6:31, 32)

பரலோக பிதா இல்லையா?

முந்தியபாடமானது நம்மை 30ம் வசனத்தின் முதல் பாகம் வரையில் எடுத்துச் சென்றது. இப்போதைக்கு நாம், கவலைப்படுதல் என்பது அவமானப்படுத்துதலாக உள்ளது - அதாவது, இது தேவனை அவமானப்படுத்துதலாக உள்ளது - என்பதைக் குறிப்பிடுகையில், அவ்வசனத்தின் முடிவுப்பகுதியை விட்டு, அடுத்த வசனங்களுக்குச் கடந்து செல்வோம். கவலைப்படுதல் என்பது, நாம் பரலோகபிதாவைக் கொண்டிருப்பதில்லை என்று மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. 31மற்றும் 32ம் வசனங்களில் இயேசு பின்வருமாறு கூறினார்:

ஆகையால், என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம், என்னத்தை உடுப்போம் என்று, கவலைப்படாதிருங்கள். இவைகளையெல்லாம் அஞ்ஞானிகள் நாடித்தேடுகிறார்கள்;³ இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கு வேண்டியவைகள் என்று உங்கள் பரமபிதா அறிந்திருக்கிறார்.

“அஞ்ஞானிகள்” (இது ஆங்கில வேதாகமத்தில் [“Gentiles”] அதாவது, “புறஜாதிகள்” என்றுள்ளது) என்று நீங்கள் வாசிக்கும்போது, இந்தப் பிரசங்கத்தை இயேசு பிரசங்கித்த போது, நீங்கள் அங்கிருந்த ஒரு யூதர் என்பதாக நினைக்க முயற்சி செய்யுங்கள். “அஞ்ஞானிகள்” என்பது இனவேறுபாடு என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக, தேவபக்தியில் வேறுபாடு என்பதாக இருந்தது.⁴ பெரும்பான்மையான புறஜாதிகள், உண்மையான தேவனில் விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை.⁵ யூதர் அல்லாதவர்களான இவர்கள், அன்பான பரலோக பிதாவைப் பற்றிய அறிவைக் கொண்டிராமல், அவருடன் உறவு எதுவும் இல்லாதவர்களாக, உணவு, பானம் மற்றும் உடை ஆகியவற்றைத் தேடுவதிலேயே தங்கள் காலத்தையும் சக்தியையும் செலவிட்டனர். அவர்கள் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் கவலைப்பட்டவர்களாக, அதிருப்தி கொண்டவர்களாக மற்றும் தூக்கத்தைத் தொலைத்தவர்களாக இருந்தனர்; அவர்கள் பூமிக்குரிய விஷயங்களை நாடும் தங்கள் செயலில் தங்கள் சக்தியைத் தாங்களே தொலைத்தனர்.

பரலோகத்தில் இருக்கிற அன்பான பிதா!

நீங்களும் நானும் அவ்வாறு இருக்கக் கூடாது என்று கூறினார். அவர், “இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கு வேண்டியவைகள் என்று உங்கள் பரமபிதா அறிந்திருக்கிறார்” என்று கூறினாரே (வசனங்கள் 7, 8ஐ ஒப்பிடவும்). கடந்தகாலத்தில் ஒரு சில சபைக் கட்டிடங்களில், எல்லாவற்றையும் காணுகிற தேவனுடைய (காண்க யோபு 34:21) கண்ணைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் ஒரு சுவற்றில் மிகப்பெரிய கண் ஒன்று வரையப்பட்டிருந்தது.⁶ வளர்ந்த மனிதர்கள், தாங்கள் பிள்ளைகளாக இருந்த போது, வரையப்பட்ட அந்தப் பெரிய கண், தங்களை எவ்வாறு அச்சுறுத்திற்று என்பதைப் பற்றிக் கூறக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இருப்பினும் கர்த்தரை அன்பு செய்து அவரது சித்தத்தைச் செய்யப் பிரயாசப்படுகிற ஒருவருக்கு, தேவன் எல்லாவற்றையும்

காணுகிறார் மற்றும் எல்லாவற்றையும் அறிகிறார் என்ற கருத்து, அச்சுறுத்துவதாக இராமல் ஆறுதல்படுத்துவதாக உள்ளது. நமது தேவைகளைக் கண்ணோக்குகிற மற்றும் அந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றுகிற அன்பான பிதா ஒருவரை நாம் கொண்டிருக்கிறோம். பேதுரு, “ஆகையால், ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள். அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவரானபடியால், உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்மேல் வைத்துவிடுங்கள்” என்று எழுதினார் (1 பேதுரு 5:6, 7; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது).

கவலைப்படுதல் சரியற்றதாக உள்ளது! (6:33)

கட்டளை

கவலைப்படுதல் என்பது சரியற்றதாக உள்ளது என்பது நாம் கவலைப்படாதிருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இன்னொரு காரணமாக இருக்கிறது. இது (நாம் கவலைப்படுதல் என்பது), நாம் நமது வாழ்வில் தவறான வலியுறுத்தத்தைக் கொண்டுள்ளோம் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. நாம் பின்வருமாறு செய்யக் கூடாது என்று இயேசு கூறியிருந்தார்: நாம் உணவையும் உடையையும் வெறியுடன் தேடக்கூடாது. 33ம் வசனத்தில் அவர், நாம் எதை தேட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நமக்குக் கூறினார்: “முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்.”

“இராஜ்யம்” மற்றும் “நீதி” என்ற வார்த்தைகள் இரண்டும் இந்தப் பிரசங்கத்தில் இதற்கு முன்னர் பல முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன.⁷ “இராஜ்யம்” என்ற சொற்றொடர் குறித்து, இயேசு கூறியதைக் கேள்விப்பட்ட யூதர்கள் அனேகமாக, பழைய ஏற்பாட்டில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டு, பல நூற்றாண்டுகளாகத் தங்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்த இராஜ்யமான, மேசியாத்துவ ராஜ்யத்தைப் பற்றி நினைத்திருக்கலாம், இயேசு கூறிய இராஜ்யமானது கடைசியில், “சமீபமாயிருந்தது” (4:17). இந்த இராஜ்யம், கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்வந்த முதல் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நிலைநாட்டப்பட்டது. அந்த வேளை தொடங்கி, இது வழக்கமாக “சபை” என்ற சொற்றொடரால் குறிப்பிடப்பட்டது.⁸ ஆண்டுகளினூடே, கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சிந்தித்தல் மற்றும் திட்டங்களில் கர்த்தருடைய சபைக்கு முதலிடம் கொடுக்கும்படி அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்குப் பிரசங்கியார்கள் மத்தேயு 6:33ஐச் சரியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இருப்பினும், “இராஜ்யம்” என்ற வார்த்தையின் பின்வரும் அடிப்படை அர்த்தத்தை மறந்து விடாதீர்கள்: மனிதர்களின் இருதயங்களில் தேவனுடைய ஆளுகை. நமது வேதபாட வசனப்பகுதியில் இது, “நீதி” என்பதுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மலைப்பிரசங்கத்தில் “நீதி” என்பது நீதியாக வாழ்வதை அதாவது, நாம் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறாரோ அவ்வாறே வாழ்வதைக் - குறிக்கிறது. இவ்விரு சொற்றொடர்களையும் ஒன்றாக வைக்கும்போது நாம், மனிதர்களின் இருதயங்களிலும் தேவன் தமது வழியைக் கொண்டிருக்க அனுமதித்தல் மீது இரட்டை வலியுறுத்தம் கொண்டிருக்கிறோம். 6:33ன் செய்தியை நாம் பின்வருமாறு விளக்கப்படுத்தலாம்: “கர்த்தருடன் தொடர்புடைய ஒவ்வொரு விஷயமும்⁹ நமது சிந்தனைகள் மற்றும் பிரியங்கள்

ஆகியவற்றில் முதலிடத்தைப் பெறத் தகுதியுடையவையாக இருக்கின்றன.”

ஆக்லஹாமாவின் மஸ்கோஜீ என்ற இடத்தின் மேற்பகுதியில் உள்ள கிறிஸ்துவின் சபையில் நான் பிரசங்கித்தபோது, ஃப்ளாயிட் ஸ்குபெர்ட் அவர்கள் அந்த சபைக்குழுமத்தின் மூப்பர்களில் ஒருவராக இருந்தார். சகோதரர் ஸ்குபெர்ட் அவர்கள், பள்ளிக்குத் தேவையான பொருட்களை விற்பனை செய்யும் மிகவெற்றிகரமான வியாபாரம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் அவர் தமது சிந்தனையில் அந்த வியாபாரம் முதலிடத்தைப் பெற அனுமதிக்காதிருந்தார். அவர் தமது எழுதுமேஜையின் மீது, “முதலாவது தேவன், இரண்டாவது பென்சில்கள்” என்று எழுதப்பட்ட சிறு பலகை ஒன்றை வைத்திருந்தார்.

நாம் “உடைகளையும் மளிகைப் பொருட்களையும்”¹⁰ அல்ல, ஆனால் தேவனையும் நந்தன்மையையும் நாட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கிரேக்க வசனத்தில் “தேடுங்கள்” (zeleo) என்ற கட்டளை நிகழ்காலத்தில் உள்ளது, இது தொடர்ந்து நடைபெறும் செயலைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய இராஜ்யம் மற்றும் அவருடைய நீதி ஆகியவற்றை நாம் தேடுதல் என்பது இடைவிடாத செயலாக இருக்க வேண்டும்.

வாக்குத்தத்தம்

நாம் தேவனையும் தேவனுடைய விஷயங்களையும் நமது வாழ்வில் முதல் இடத்தில் வைத்தால், நமக்கு ஆச்சரியம் நிறைந்த ஒரு வாக்குத்தத்தம் தரப்படுகிறது. “அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக்கூடக் கொடுக்கப்படும்” என்று இயேசு கூறினார் (வசனம் 33ஆ). சந்தர்ப்பப் பொருளில் “இவைகளெல்லாம்” என்பது - வாழ்வின் அத்தியாவசியத் தேவைகளாக - உணவு, பாணம் மற்றும் உடை ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.¹¹ “இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கு வேண்டியவைகள் என்று உங்கள் பரமபிதா அறிந்திருக்கிறார்” என்பதை நினைவில் வைப்புகள் (வசனம் 32). எல்லாம் அறிந்த தேவன் என்ற வகையில் அவர், நமது தேவைகள் உட்பட எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்திருக்கிறார். நம்மை அன்புகூரும் பிதா என்ற வகையில் அவர் நமக்காகப் பரிவிரக்கம் கொள்கிறார். நம்மைப் பராமரிக்கும் பிதா என்ற வகையில் அவர் நமது தேவைகளை நிறைவேற்றுகிறார். பிலிப்பியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பவுல், “என் தேவன் தம்முடைய ஐசுவரியத்தின்படி உங்கள் குறைவையெல்லாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மகிமையிலே நிறைவாக்குவார்” என்று கூறினார் (பிலிப்பியர் 4:19). பழைய ஏற்பாட்டின் தாவீதைப் போல நாம், “கர்த்தர் என் மேய்ப்பராயிருக்கிறார்; நான் தாழ்ச்சியடையேன்” என்று கூற முடியும் (சங்கீதம் 23:1).

கவலைப்படுதல் என்பது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதாக உள்ளது! (6:34)

நாளைக்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள்

கவலைப்படுதல் பற்றிய பாடக்கருத்தை முடித்து வைக்கும் வகையில் 33ம் வசனம் ஒரு நேர்மறைக் குறிப்பாக இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது, ஆனால்

இந்தத் தலைப்பின்மீது இயேசு இன்னும் ஒரு விஷயத்தைக் கூற இருந்தார்: “ஆகையால், நாளைக்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள்; நாளையத்தினம்¹² தன்னுடையவைகளுக்காகக் கவலைப்படும். அந்தந்த நாளுக்கு அதினதின்பாடு போதும்¹³” (வசனம் 34). நாம் ஏன் கவலைப்படலாகாது என்பதற்கு இயேசு போதிய அளவிற்கும் அதிகமாகவே காரணங்களைக் கொடுத்திருந்தார், ஆனால் அவர் மக்களை அறிந்திருந்தார். யாரேனும் ஒருவர், “எல்லாம் சரி, நான் இன்றைய தினத்தைப் பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டேன் - ஆனால் நாளைய தினத்தைக் குறித்த விஷயம் என்ன?” நாளைக்கு நடக்க இருக்கும் “மோசமான விஷயங்கள் என்ன என்பதை யார் அறிவார்?” என்று கூறலாம். A. T. ராபர்ட்ஸன் அவர்கள், நாளையதினம் என்பது “மற்ற எல்லாப் பயங்களும் [அமர்த்தப்பட்ட] போது, நாளைய தினம் என்பது ஏங்கும் ஆத்துமாவின் கடைசிப் புகலிடமாக உள்ளது” என்று கூறினார்.¹⁴

ஆக்லஹாமாவின் மஸ்கோஜி நகரின் மேற்குப் பகுதி சபைக்குழுமத்தில் நான் ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, ஜோ மெலோன் அவர்கள், சுவிசேஷச் செய்திகளின் தொடர்வரிசை ஒன்றைப் பிரசங்கித்தார். சகோதரர் மெலோன் அவர்கள் தமது மனமாற்றத்திற்கு முன்னர், தொழில் முறையில் கேலிச் சித்திரம் வரைபவராயிருந்தார், அவர் ஒவ்வொரு பிரசங்கத்தையும் பேசுகையில் அப்பிரசங்கத்தை சுண்ணக்கட்டி கொண்டு வரைந்த சித்திரங்களால் விவரித்தார். வாரநாள் ஊழியத்தின்போது ஒரு நாள் அவர், “இரு கள்வர்களுக்கு மத்தியில் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்” என்ற தலைப்பில் தாம் பேசவிருப்பதாக அறிவித்தார். இரு கள்வர்களுக்கு மத்தியில் இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதைப் பற்றி அவர் பேசுகையில், கல்வாரியின் மூன்று சிலுவைகளைச் சித்தரிக்கும் வகையில் அவர் ஒரு காட்சியை வரைந்தார். பின்பு அவர், “கிறிஸ்து இரு கள்வர்களுக்கு மத்தியில் சிலுவையில் அறையப்பட்டது போன்றே, நாமும் அறையப்படுகிறோம்” என்று கூறினார். அவர் ஒருபுறத்தில் இருந்த சிலுவைக்கு “நேற்றையதினம்” என்றும் மறுபுறத்தில் இருந்த சிலுவைக்கு “நாளையதினம்” என்றும் பெயரிட்டார். “பலருக்கு, நேற்றைய தினமும் நாளைய தினமும், காலம், சிந்தனை மற்றும் சக்தி ஆகியவற்றைக் களவு செய்யும் கள்வர்களாக உள்ளன” என்று அவர் கூறினார்.

நாம் கவலைப்படுபவற்றில் பெரும்பான்மையான விஷயங்கள், நாம் கடந்த காலத்தில் செய்திருந்த மதியீனமாக செயல்கள் அல்லது எதிர்காலத்தில் நாம் முன்னெதிர்நோக்கும் தீவிரமான பிரச்சனைகள் மீது மையங்கொண்டுள்ளன. கடந்த காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுதல் குறித்துப் பவுல் ஒரு நேர்மறை உதாரணத்தைக் கொடுத்தார்: “... ஒன்று செய்கிறேன், பின்னானவைகளை மறந்து, முன்னானவைகளை நாடி, ... இலக்கை நோக்கித் தொடருகிறேன்” (பிலிப்பியர் 3:13, 14). மத்தேயு 6:34ல் இயேசு, எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுதலை ஊக்கம் இழக்கச் செய்தார்.

இயேசுவின் வார்த்தைகள், எதிர்காலத்திற்குத் திட்டமிடுதலைத் தவிர்ப்பதில்லை என்பதை வலியுறுத்த, என்னை மீண்டும் அனுமதியுங்கள்: உங்கள் வயதான காலத்திற்குத் தேவையானவற்றை அளிப்பதற்காக அல்லது உங்களுக்கு ஏதேனும் நடந்து விட்டால் உங்கள் குடும்பம் எவ்வாறு பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டமிடுதல் போன்ற விஷயங்கள். இருப்பினும் நீங்கள், எதிர்காலத்திற்குத் தயாராக இருக்கக் கூடும்படிக்கு ஒவ்வொரு

விஷயத்தையும் செய்திருக்கும்போது, அதைத் தேவனுடைய கரங்களில் விட்டுவிட்டு அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாதிருக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் கேள்விப்பட்ட கதையொன்று இன்னும் என் சிந்தைக்குள் நிலைத்திருக்கிறது. வயது முதிர்ந்த ஒரு மனிதர், இடர்ப்பாடு மிகுந்து காணப்பட்ட இளைஞன் ஒருவனைச் சந்தித்தார். “என்ன ஆயிற்று?” என்று அந்த முதிய மனிதர் கேட்டார். அதற்கு அந்த இளைஞன் தனது பிரச்சனையைப் பற்றிக் கூறினான். “இதைப் பற்றி உன்னால் செய்ய முடிந்ததை நீ செய்திருக்கிறாயா?” என்று அந்த முதிய மனிதர் கேட்டார். அதற்கு அந்த இளைஞன் “ஆம்” என்று கூறி, தான் செய்துள்ள யாவற்றையும் பட்டியலிட்டான். “உன்னால் செய்ய முடிந்த யாவற்றையும் நீ செய்துள்ளதாக நிச்சயமாகக் கூறுகிறாயா?” என்று அந்த முதிய மனிதர் கேட்டார். “ஆம்” என்று அந்த நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன்” என்று கூறினான். “அப்படியென்றால், உன்னால் இனி எதுவும் செய்ய இயலாது. இப்போது நீ இந்த விஷயத்தைத் தேவனுடைய கரங்களில் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்” என்று அந்த முதிய மனிதர் கூறினார். அவ்வப்போது ஏதாவது சூழ்நிலையினால் நான் கவலைப்படுவதாகக் காணும்போது, நான் சற்றே நிதானித்து, “இந்தப் பிரச்சனைக்குப் பரிகாரமாக என்னால் செய்ய முடிந்த எல்லாவற்றையும் நான் செய்திருக்கிறனா? என்று என்னையே கேட்டுக்கொள்வது உண்டு. செய்ய வேண்டிய விஷயங்கள் பற்றிய மனரீதியான பட்டியல் ஒன்றை நான் தயார் செய்கிறேன். நான் என்னால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் செய்திருப்பதாக என்னை நானே திருப்தி செய்து கொண்ட பின்பு, “இப்போது இதை நான் தேவனுடைய கரங்களில் விட்டுவிட வேண்டும்” என்று எனக்கு நானே கூறிக்கொள்வதுண்டு.

கவலைப்படுதல் என்பது நடைமுறைச் சாத்தியம் அற்றதாக உள்ளது என்பது, நாம் கவலைப்படாதிருப்பதற்கு ஆறாவது காரணமாக உள்ளது. நம்மைக் கவலைப்படுத்துவது ஒருக்காலும் நடக்காமற்போகலாம் என்பதால், அது நடைமுறைச் சாத்தியம் அற்றதாக உள்ளது. “கவலைப்படுதலை இயல்பாகவே கொண்டு பிறந்தவன்” என்ற வகையில் நான், அதுவே விஷயமாக உள்ளது என்று சாட்சியம் அளிக்க முடியும். யூதர்கள் பின்வரும் கூற்று ஒன்றைக் கொண்டிருந்தனர்: “நாளைய தினத்தின் தீமைகள் பற்றிக் கவலைப்படாதிருங்கள், ஏனெனில் இன்றைய தினம் எதைக் கொண்டுவரும் என்று நீங்கள் அறியாது இருக்கிறீர்கள். ஒருவேளை நீங்கள் நாளையதினம் உயிரோடு இல்லாது போகலாம், மற்றும் உங்களுடையதாக இராது ஒரு உலகம் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படுவதாக அது இருக்கலாம்.”¹⁵ நீங்கள் அஞ்சியது நடந்தாலும், கவலைப்படுதல் என்பது அந்தப் பிரச்சனையைச் சந்திக்க உங்களுக்கு உதவப் போவதில்லை. இயான் மெக்கிளாரென் அவர்கள், “ஏக்கம்/கவலைப்படுதல் என்பது, வருத்தத்தின் நாளையதினத்தை வெறுமையாக்குவதில்லை, ஆனால் அது இன்றைய நாளின் பலத்தை வெறுமையாக்குகிறது. அது நீங்கள் தீமையிலிருந்து தப்பிக்க உதவுவதில்லை - அது வருகிறபோது நீங்கள் அதை சமாளிக்கத் தகுதியற்றவர்கள் ஆக்குகிறது” என்று எழுதினார்.¹⁶

இன்றைய தினம் பற்றி அக்கறை கொள்ளுங்கள்

நாம் நாளைய தினத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாது இருக்க வேண்டும் என்றால், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? நாம், தேவனுடைய உதவியுடன்

இன்றைய தினத்தைப் பற்றி அக்கறை கொள்ள வேண்டும். இயேசுவின் வார்த்தைகளைத் திரும்பவும் கவனியுங்கள்: “ஆகையால், நாளைக்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள்; நாளையத்தினம் தன்னுடையவைகளுக்காகக் கவலைப்படும். அந்தந்த நாளுக்கு அதினதின் பாடுபோதும்.” இந்த வேதவசனப்பகுதியின் மீது, டோயிஸ் மாஸ்டர்ஸ் அவர்கள், “ஒரு வேளையில் ஒரு நாள்” என்ற தலைப்பில் பிரசங்கம் ஒன்றைப் பிரசங்கித்தார். அவரது பிரசங்கம் மூன்று கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தது:

1. இன்றைய தினம் மட்டுமே நீங்கள் கொண்டுள்ள யாவுமாக உள்ளது.
2. இன்றைய தினம் மட்டுமே உங்களுக்குத் தேவையான யாவுமாக உள்ளது.
3. இன்றைய தினம் மட்டுமே உங்களால் கையாள முடிந்த யாவுமாக உள்ளது.¹⁷

மத்தேயு 6:34ல் இயேசு, “இன்றைய தினத்தின் அறைகூவல்களைப் பற்றி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அப்போது நீங்கள் நாளையதினத்தின் அறைகூவல்கள் எவையாக இருந்தாலும் அவைகளைப் பற்றி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருப்பீர்கள். ஒரு வேளையில் ஒரு நாளை வாழ்ங்கள்” என்றே செயல்வினைவில் கூறினார்.¹⁸ டேல் கார்னிஜீ எழுதிய, *கவலைப்படுவதை நிறுத்தி விட்டு வாழ்தொடங்குவது எப்படி* என்ற புத்தகத்தில் அவர், நீர்புகா அறைகளைக் கொண்ட நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களைப் பற்றி விவரித்தார். அந்தக் கப்பல் முழுவதும் மூழ்காது இருக்கும்படிக்கு, அதன் ஒரு அறையானது தண்ணீரால் நிரப்பப்பட முடியும். பின்பு அவர் பின்வரும் நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்தினார்: நாம் “நாள் - புகா அறைகளில்” வாழ்வது அவசியமாக உள்ளது.¹⁹

ஒரு வேளைக்கு ஒரு நாளை வாழ்தல் என்பது, எந்த சூழ்நிலையிலும் நல்லதொரு அறிவுரையாக உள்ளது. அன்றைய தினத்தை அன்று வாழ்வது என்பது மதுபானத்திற்கு அடிமையானவர்களின் அடிப்படைக் கொள்கையாக உள்ளது. மதுபானப் பழக்கத்தில் இருந்து மீண்டவர்களுக்கு, “நீங்கள், ‘எனது வாழ்நாளில் எஞ்சியுள்ள காலம் முழுவதிலும், அடுத்த இருபது அல்லது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு தெளிவாக இருக்க வேண்டும்’ என்று நினைக்க வேண்டாம்” என்று கூறப்படுவது உண்டு. மாறாக, “நான் இன்று தெளிவாக இருக்க வேண்டும், இருபத்து நான்கு மணிநேரமும்” என்று சிந்திக்கும்படி உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். குறிப்பிட்ட வகையான புற்றுநோயாளி, ஒருவர் தாம் சாவுக்கேதுவாக நோய்வாய்ப் பட்டிருப்பதை அறிகிறார், ஆனால் தம்மைப் பார்க்க வந்து கவலையுடன் இருப்பவரிடத்தில் “உங்களைப் போன்றே எனக்கும் வாழ்வதற்கு இன்று ஒருநாளே உள்ளது” என்று கூறுகிறார்.²⁰ ஆபிரகாம் லிங்கன், “எதிர்காலம் என்பது ஒரு வேளைக்கு ஒருநாளாக வருகிறது என்பதே அதைப் பற்றிய மிகச்சிறந்த விஷயமாகும்” என்று கூறினார்.²¹

கவலைப்படுதல் என்பது நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதாக உள்ளது. அது நம்மை நாளைய தினத்திற்குத் தயார் செய்வதோ அல்லது இன்றைய தினத்தின் அறைகூவல்களைச் சந்திக்கச் செய்வதோ இல்லை. கர்த்தருடைய உதவியுடன் நாம், ஒரு வேளையில் ஒரு நாளை மாத்திரமே வாழ வேண்டியவர்களாக

இருக்கிறோம். எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “இயேசுகிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராயிருக்கிறார்” என்று கூறினார் (எபிரெயர் 13:8). இயேசு நமக்கு நேற்று உதவி செய்தார், அவர் நமக்கு இன்று உதவி செய்கிறார், மற்றும் அவர் நமக்கு நாளைக்கும் உதவிசெய்வார் என்று நாம் நிச்சயமாயிருக்க முடியும். பின்பு ஏன் நாம் கவலைப்பட வேண்டும்?

கவலைப்படுதல் என்பது நம்பிக்கையின்மையாக உள்ளது (6:30)

முன்னதாக நாம், கவலைப்படுதல் பற்றிய இயேசுவின் கலந்துரையாடலில் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியான, 30ம் வசனத்தின் முடிவுப் பகுதியைத் தாண்டி வந்தோம். நமது படிப்பை முடிப்பதற்கு நான் அந்தப் பகுதியைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன். கவலைப்படுதல் என்பது நம்பிக்கையின்மையாக உள்ளது என்பது நாம் கவலைப்படாது இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஏழாவது காரணமாக இருக்கிறது.²² ஹோவார்டு ஃபவுலர் அவர்கள், “கவலைப்படுதல் என்பது நம்பிக்கையின்மையின் நடைமுறை வெளிப்பாடாக உள்ளது” ஏனெனில் அது, கவலைப்படுபவர் தேவன் மீது நம்பிக்கையின்றி இருக்கிறார் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது என்று எழுதினார்.²³ ராபர்ட் எச் மவுன்ஸ் அவர்கள், “கவலைப்படுதல் என்பது நடைமுறை நாத்திகமாகவும் தேவனை எதிர்த்து நிற்குதலாகவும் உள்ளது” என்று கூறினார்.²⁴ கவலைப்படுதல் என்பது “நடைமுறை நம்பிக்கையின்மையாக” மற்றும் “நடைமுறை நாத்திகமாக” உள்ளது, ஏனெனில் நாம் கவலைப்படும்போது, நாம் தேவன் இருப்பதில்லை என்பது போன்று வாழ்கிறோம்.

விசுவாசக் குறைவு

உணவு, உடை மற்றும் நமது வாழ்வில் இடம் பெறும் உலகப்பிரகாரமான பிற விஷயங்கள் யாவற்றையும்பற்றிக் கவலைப்படுபவர்களை இயேசு என்னவென்று அழைத்தார்? “அற்ப விசுவாசிகளே!” (வசனம் 30ஆ). இவ்வார்த்தைகள் இயேசு தமது சீஷர்களுக்கு அளித்த மிகச் சாதாரணமான மற்றும் மிகவும் காயப்படுத்தும் கண்டனமாக இருந்தன (மத்தேயு 14:31; காண்க 8:26; 16:8; 17:20). பிந்திய சந்தர்ப்பங்களில் சில சீஷர்கள், இயேசுவின் வல்லமையீது நம்பிக்கைக் குறைவு கொண்டிருந்தமைக்காக கடிந்துகொள்ளப் பட்டனர். இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில், கவலைப்படுபவர்கள், தேவனுடைய பராமரிப்பு மற்றும் அளிப்பு ஆகியவற்றில் நம்பிக்கைக் குறைவின் காரணமாகக் கடிந்துகொள்ளப்பட்டனர்.

இயேசு, தமது உரையைக் கேட்டவர்கள் விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை. என்றல்ல, ஆனால் அவர்கள் அற்ப விசுவாசம் கொண்டிருந்தனர் என்றே கூறினார். கவலைப்படுபவர்கள், “உன்னைவிட்டு விலகுவதுமில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை” (எபிரெயர் 13:5ஆ) என்று கூறியிருக்கிற தேவன்மீது அற்பவிசுவாசம் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள், “இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேகூட இருக்கிறேன்” (மத்தேயு 28:20ஆ) என்று வாக்குத்தத்தம் செய்த இயேசுவின் மீது அற்பவிசுவாசம் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள், “நமது பலவீனங்களில் நமக்கு உதவிசெய்கிற” (ரோமர் 8:26) பரிசுத்த ஆவியானவர் மீது அற்பவிசுவாசம் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள், தேவனுடைய வசனத்தில் உள்ள பின்பருவனபோன்ற “மகா மேன்மையும் அருமையுமான

வாக்குத்தத்தங்கள்” (2 பேதுரு 1:4) மீது அற்பவிசுவாசம் கொண்டுள்ளனர்:

கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ
புதுப்பெலன் அடைந்து,
கழுக்குளைப்போலச்
செட்டைகளை அடித்து எழும்புவார்கள்;
அவர்கள் ஓடினாலும் இளைப்படையார்கள்,
நடந்தாலும் சோர்ந்துபோகார்கள் (ஏசாயா 40:31).

வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும்
என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்,
நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன்; என் நுகத்தை உங்கள்
மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, என்னிடத்தில் சுற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அப்பொழுது,
உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். என் நுகம்
மெதுவாயும், என் சமை இலகுவாயும் இருக்கிறது (மத்தேயு 11:28-30).

இயேசு அவர்களை நோக்கி: ... ஜீவ அப்பம் நானே, என்னிடத்தில்
வருகிறவன் ஒருக்காலும் பசியடையான்; என்னிடத்தில்
விசுவாசமாயிருக்கிறவன் ஒருக்காலும் தாகமடையான் நான் கொடுக்கும்
தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கோ ஒருக்காலும் தாகமுண்டாகாது; நான்
அவனுக்குக் கொடுக்கும் தண்ணீர் அவனுக்குள்ளே நித்திய ஜீவகாலமாய்
ஊறுகிற நீர்நீர்மாயிருக்கும் என்றார் (யோவான் 6:35; யோவான் 4:14ஐ
ஒப்பிடவும்).

தேவனுடைய மாபெரும் வாக்குத்தத்தங்களில் ஒன்று நமது வேதபாட
வசனப்பகுதியில் காணப்படுகிறது:

முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும்
தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் (வாழ்வின் அத்தியாவசியத்
தேவைகளெல்லாம்) உங்களுக்குக்கூடக் கொடுக்கப்படும் (வசனம் 33).

கவலைப்படுதலை நாம், “ஆழ்ந்து - உணரப்பட்ட அக்கறை” என்று
பெயரிடலாம். அதை நாம் அலங்கரித்து, சாத்தியமான அளவுக்குக்
கவர்ச்சியானதாக்கலாம். இருப்பினும் கவலைப்படுதல் என்பது இன்னமும்
கவலைப்படுதலாகவே உள்ளது - மற்றும் நாம் விசுவாசத்தில் குறைவுபடுவதால்
கவலைப்படுகிறோம். விசுவாசமும் கவலைப்படுதலும் ஒரே இருதயத்தில் (ஒரே
வேளையில்) இருக்க முடியாது. ஜார்ஜ் முல்லர் அவர்கள், “பெருங்கவலையின்
தொடக்கம் விசுவாசத்தின் முடிவாக உள்ளது; உண்மையான விசுவாசத்தின்
தொடக்கம் பெருங்கவலையின் முடிவாக உள்ளது” என்று கூறினார்.²⁵

விசுவாசத்தைக் கட்டுதல்

நாம் நமது விசுவாசத்தை இரு முதன்மை வழிகளில் அதிகப்படுத்த முடியும்.
முதலாவதாக நாம் தேவனுடைய வசனத்தைக் கொண்டு, நமது சிந்தைகளையும்
இருதயங்களையும் தெவிட்டச் செய்ய வேண்டும். ரோமர் 10:17ல் பவுல்,
“ஆதலால் விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய

வசனத்தினாலே வரும்” என்று கூறினார். இரண்டாவதாக நாம், உலகத்தில் தேவனுடைய அருளிர்க்கம் கொண்ட பராமரிப்பிற்கு நமது கண்களையும் இருதயங்களையும் திறக்க வேண்டும். இயேசு, “ஆகாயத்துப் பட்சிகளைக் கவனித்துப்பாருங்கள்” மற்றும் “காட்டுப் புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகிறதென்று கவனித்துப்பாருங்கள்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 6:26, 28). பூமி முழுவதிலும் தேவனுடைய பராமரிப்பைப் பாருங்கள் (மத்தேயு 5:45). பின்பு உங்களுக்குத் தேவன் பராமரிப்பை எவ்வாறு அருளியிருக்கிறார் என்று பாருங்கள் (காண்க ரோமர் 8:28).

மக்கள் கிறிஸ்தவர்களாவதற்குப் போதிய அளவு விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் கவலைப்படுவதில் இருந்து தங்களை (விலக்கி) காத்துக்கொள்வதற்குப் போதிய அளவு விசுவாசம் கொண்டிருப்பதில்லை என்பது கவலைக்குரியதாக உள்ளது என்று யாரோ ஒருவர் கூறியுள்ளார். தேவன் நம் யாவருக்கும் உதவுவாராக!

முடிவுரை

நாம் ஏன் கவலைப்படாதிருக்க வேண்டும்? இந்தப் பாடத்திலும் இதற்கு முந்திய பாடத்திலும் நாம், பின்வரும் காரணங்களைப் பற்றியிழுத்தோம். நாம் கவலைப்படாதிருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் கவலை என்பது,

தகுதியற்றதாகவும் சாக்குப்போக்குக் கூற இயலாததாகவும் உள்ளது,
 சீர்பொருத்தமற்றதாக உள்ளது,
 செயல்விளைவற்றதாகவும் தீங்கிழைப்பதாகவும் உள்ளது,
 அவமானப்படுத்துதலாக உள்ளது,
 சரியற்றதாக உள்ளது,
 நடைமுறைச் சாத்தியமற்றதாக உள்ளது,
 நம்பிக்கையின்மையாக உள்ளது.

மீண்டும் ஒருமுறை, இயேசுவின் தலைசிறந்த பிரசங்கமானது எனது பலவீனங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது ... நான் “பிறப்பில் இருந்தே கவலைப்படுபவனாக” இருக்கிறேன். நான் எனது நாளை, எனது வாரத்தை, எனது ஆண்டை, எனது வாழ்வைத் திட்டமிடுவதை விரும்புகிறேன். திட்டமிடுதலில் தவறு எதுவும் இல்லை; ஆனால் எனது திட்டங்களை ஏற்படுத்தியுள்ள நிலையில், அவற்றைப்பற்றி நான் கவலைப்படுகிறேன்: “இது நடக்குமா அல்லது அது நடக்குமா? நான் திட்டமிட்டபடி விஷயங்கள் நடக்காவிட்டால் என்ன செய்வது?” தேவனுடைய கரங்களில் விஷயங்களை விட்டுவிடுதலுடன் நான் போராடுகிறேன். நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர், மனவேதனை அடைந்த தகப்பன் கதறியதுபோல் “விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவியெய்யும்” என்று நான் கதறுகிறேன் (மாற்கு 9:24). எனக்காக ஜெபியுங்கள், மற்றும் நான் உங்களுக்காக ஜெபிப்பேன்.

குறிப்புகள்

¹இன்றைக்கான சத்தியம் பத்திரிகை, பல்வேறு மொழிகளில், 140க்கும் அதிகமான நாடுகளில் உள்ள அந்தந்த நாட்டின் பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கு இலவசமாக

அனுப்பப்படுகிறது. ²Harold Hazelp, *Discipleship*, The 20th Century Sermons Series (Abilene, Tex.: Biblical Research Press, 1977), 63. ³“நாடித்தேடுகிறார்கள்” (*epizeteo*) என்பது (*epi*, “நோக்கி” என்ற) முன்னிடைச் சொல்லினால் வலியூட்டப்பட்ட, “நாடுகிறார்கள்” (*zeteo*, “நாடுகிறார்கள்”) என்பதன் பலமான வடிவமாக உள்ளது. ⁴Adapted from R. T. France, *The Gospel According to Matthew*, Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Inter-Varsity Press, 1985), 141. ⁵AB வேதாகமத்தில் இவ்விடத்தில் “heathen” என்றுள்ளது. ⁶நான் ஒரு சிறுபையனாக இருந்தபோது, “உன்னைக் கவனிக்கிறது” என்ற தலைப்புக் கொண்ட பாடலை நாங்கள் அடிக்கடி பாடுவோம், இதில் “உன்னை ஒரு கண் கவனித்துக் கொண்டுள்ளது” என்பது திரும்பத் திரும்ப வரும் பல்லவியாக இருந்தது. ⁷“இராஜ்யம்” என்ற சொற்றொடருக்கு, 5:3, 19, 20; 6:10, 13 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். “நீதி” என்ற சொற்றொடருக்கு 5:6, 10, 20; 6:1 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். ⁸“இவ்வாறு ஜெபியுங்கள்” என்ற பாடத்தில் “மாதிரி ஜெபம்” என்ற பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டவகையில் “இராஜ்யம்” என்ற வார்த்தையின் மீதான கலந்துரையாடலில் காணுங்கள். ⁹இது கர்த்தருடைய சபையை உள்ளடக்குகிறது. ¹⁰Harold Fowler, *Matthew I*, Bible Study Textbook Series (Joplin, Mo.: College Press, 1968), 388.

¹¹இது நமது பகுதியில் எவ்வித முயற்சியும் இல்லாமலேயே கர்த்தர் நமது உலகப்பிரகாரமான தேவைகளை நிறைவேற்றுகிறார் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. ¹²முன்னதாக மத்தேயு 6ல், செல்வம் (“mammon”; KJV) என்பது நபர்த்துவப்படுத்தப்பட்டது - இது ஒரு நபர் என்பது போன்று நடத்தப்பட்டது (வசனம் 24). 34ம் வசனத்தில் எதிர்காலம் (“நாளையதினம்”) என்பது நபர்த்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ¹³“பாடு” (*kakos*) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தை “பொல்லாங்கு” என்று அர்த்தப்படுகிறது. 6:34ன் சந்தர்ப்பப் பொருளில் இது, நமக்கு மோசமானதாகக் காணப்படுகிறவற்றைக் குறிக்கிறது. ¹⁴Archibald Thomas Robertson, *Word Pictures in the New Testament*, vol. 1, (Nashville: Broadman Press, 1930), 59. ¹⁵Quoted in William Barclay, *The Gospel of Matthew*, vol. 1 rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 258. ¹⁶Walter B. Knight, *Knight's Treasury of Illustrations* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans, 1963), 445. ¹⁷Quoted in Maxie D. Dunnam, *The Communicator's Commentary: Galatians, Ephesians, Philippians, Colossians, Philemon*, ed. Lloyd J. Ogilvie (Waco, Tex.: Word Books, 1982), 322. ¹⁸“ஒரு வேளையில் ஒருநாள்” என்று தலைப்பிடப்பட்ட பாடல் ஒரு விவரிப்பாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். ¹⁹Dale Carnegie, *How to Stop Worrying and Start Living* (New York: Simon and Schuster, 1948), 2. ²⁰Chris Stinnett, lesson presented at the Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, August 10, 2005.

²¹http://www.brainyquote.com/quotes/authors/a/abraham_lincoln.html. ²²உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், “நம்பிக்கையின்மை” (infidelity) என்ற வார்த்தையானது, ஒருவர் அல்லது ஒருத்தி தமது துணைக்குப் பாலுறவு ரீதியில் நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்தல் தொடர்பாகப் பிரதானமாய் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வார்த்தை “விசுவாசம் இல்லாமை” என்றே அடிப்படையில் அர்த்தப்படுகிறது. ²³Fowler, 387. ²⁴Robert H. Mounce, *Matthew*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1991), 61. ²⁵Knight, 445.